SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 47/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. apríla 2002 predbežne prerokoval návrh Ing. V. Š., M., na začatie konania vo veci porušenia základných práv a slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 34 Cb 105/99-51 z 11. marca 2002 a takto

r o z h o d o l :

Návrh Ing. V. Š. na začatie konania o d m i e t a pre nedostatok právomoci na prerokovanie veci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 11. apríla 2002 doručené podanie Ing. V. Š., M. (ďalej len „navrhovateľ“), označené ako „Odvolanie sa navrhovateľa proti rozsudku KS v Bratislave č. k. 34 Cb 105/99-51 zo dňa 11. marca 2002“. Navrhovateľ v ňom uvádzal, že proti vyššie uvedenému rozsudku, „... ktorý mi bol doručený dňa 28. 3. 2002 podávam v zákonom stanovenej lehote, k Ústavnému súdu Slovenskej republiky nasledovné odvolanie“. Obsahom podania je odôvodnenie odvolania proti napadnutému rozsudku. Navrhovateľ v ňom okrem iného tvrdil, že Krajský súd

v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) „nekonal a preto aj nerozhodol v rade skutočností obsiahnutých v žalobe a ktoré tvoria súčasť ústavných práv občanov SR ...“ a „tým boli dotknuté zákonné práva navrhovateľa, ktoré sú obsahom Článku č. 10 Všeobecnej deklarácie ľudských práv a z toho vyplývajúcich Ústavných zákonov SR“.

Navrhovateľ žiadal, „... aby Ústavný súd v Košiciach závery Krajského súdu v Bratislave opäť v súlade s Ústavou Slovenskej republiky posúdil a upravil“.

Okrem iných písomných dokumentov navrhovateľ k podaniu priložil aj napadnutý rozsudok, v závere ktorého bol poučený, že proti nemu „... je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajskom súde v Bratislave“.

Ešte pred vybavením veci ústavný súd telefaxom a zároveň aj listom z 11. apríla 2002 oznámil krajskému súdu príjem podania a zaslal mu jeho rovnopis.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti je oprávnený podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Obsahom aj formou je podanie navrhovateľa odvolaním, t. j. riadnym opravným prostriedkom proti napadnutému rozsudku prvostupňového súdu, o ktorom rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Pokiaľ by podanie navrhovateľa bolo možné kvalifikovať aj ako sťažnosť podľa čl. 127 ústavy, ústavný súd by na konanie a rozhodovanie o nej nemal danú právomoc, pretože o ochrane namietaných základných práv rozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) pri predbežnom prerokovaní návrhu skúma splnenie procesných podmienok, za splnenia ktorých môže návrh prijať na ďalšie konanie. Návrh neprijme aj vtedy, ak nie je daná jeho právomoc.

Vzhľadom na to, že ochranu právam navrhovateľa v súčasnosti poskytuje (alebo môže poskytnúť) odvolací súd v občianskom súdnom konaní, bolo potrebné návrh navrhovateľa pri predbežnom prerokovaní z tohto dôvodu odmietnuť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. apríla 2002